Tranſmutatio accidentalis ⁊ ſubſtantialis ꝯueniunt in hoc
ꝙ ſunt mutatio reꝝ de vna diſpoſitiõe in aliam. ſed differunt
qꝛ tranſmutatio ſubſtantialis tranſmutat nomen ⁊ diffinitio
nem rei. accidentalis vero tm̄ nomen tranſmutat
Materia prima nullam in ſe habꝫ formã ſed eſt in potentijs
ad recipiendũ omnes formas
Materia nõ ē ſua potẽtia qꝛ potẽtia ē i genere relatõis. materia i
Conſuetudo eſt altera natura l genere ſubſtãtie.
Materia prima nõ p̄t ſeparari ab omni forma
¶ Sequũtur auto. ij. libri phiſicoꝝ ariſtotelis
Natura eſt principiũ ⁊ cã motus ⁊ quietis in quo eſt pri
mo ꝑ ſe ⁊ non ꝑ accidens
Omne ens artificiale mouet̃ ab extrinſeco
Cecus nat⁹ nõ p̄t diſputare de colorib⁹ q̄ntũ ad rẽ. ſꝫ q̄ꝫtũ ad
Tota ſubſtãtia artificialiũ eſt eoꝝ materia l nomen
Forma ⁊ materia nõ ſunt ſꝫm rẽ ſeꝑata ſꝫ ſꝫm nomen ⁊ rõnem
Forma dicit̃ natura. materia dicit̃ natura. ſꝫ forma dicit̃ ma//
gis natura q̄ꝫ materia. qꝛ vnũqdq̄ꝫ nõ magis dicit̃ ſꝫm id qd ē
in potentia: q̄ꝫ ſꝫm id quod eſt in actu.
Subiectũ et eius ꝓpria paſſio ſunt eiuſdem ꝯſiderationis
Abſtrahentium non eſt meudacium
Naturalia diffiniunt̃ cũ motu a materia ſenſibili
Materia ⁊ forma ſunt eiuſdem ꝯſiderationis
Ars imitat̃ naturã in q̄ntum p̄t Forma eſt finis materie
Finis non eſt ſolũ rei vltimũ ſed etiã vltimũ ⁊ optimũ
Nos ſumus quodãmodo finis omnium
Nos vtimur omnib⁹ que ſunt tanq̄ꝫ propter nos
Homo generat hominem et ſol.
Materia ꝓportiõata forme eſt de ꝯſideratiõe naturalis
Quatuor ſunt cauſe ⁊c̃. Aliq̄ ſibijnuicem pñt eſſe cauſe.
Idem aliter ſe habens eſt cauſa oꝓpoſitoꝝ
Eadem cã eſt cauſa ꝯtrariorum.
Cui⁹ pñtia eſt cã ſalutis: ei⁹ abſentia ē cã ꝑiclitatõis ⁊ mortꝭ.
Cauſa et effectus ſimul ſunt ⁊ non ſunt.
Cauſa ⁊ effectus debent eſſe proportionata.
In celeſtib⁹ nihil videmus fieri a caſu

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Cauſe per ſe ſunt finite. ſed cauſe per accidens ſunt infinite
Infinita vni accidunt
Fortuna eſt cauſa ſm accñs in his que fiũt a ꝓpoſito ſm finẽ
Bona fortuna eſt qñ aliq̃d boni accidit. mala ãt qñ aliq̃d ma
Euſortuniũ eſt qñ aliqđ magnũ bonũ euenit   Lli accidit
Qui parum diſcit apud intellectum quaſi nihil diſcit
Fortuna nõ eſt niſi in agentib⁹ a ꝓpoſito. ſʒ caſus bñ eſt in aĩa
lib⁹ ꝛ reb⁹ agẽtib⁹ nõ a ꝓpoſito Vñ dꝛ ꝙ equ⁹ venit ad ſtabu
lũ a caſu ꝛ ibi ſaluat⁹ ẽ a lupo ꝛ tripes a caſu cecidit ꝛ ibi ſtetit
Fruſtra ꝛ vanũ eſt illud qđ eſt ordinatũ ad aliquem finez ꝛ il//
Omẽ per accidens reducit̃ ad aliqđ per ſe   Llũ nõ includit.
Illud quod eſt per ſe eſt prius eo quod dicitur per accidens.
Forma ꝛ effect⁹. finis ꝛ efficiẽs ſepe coincidũt Materia vero
et efficiens nũq̃ꝫ coincidunt ſimiliter materia ꝛ finis.
Entia non mota amplius non ſunt phiſice ꝯſiderationis
Que ſunt mouentia ꝛ mota illa ſunt ꝯſiderationis naturalis
Natura agit propter finem.
Finis ponit neceſſitatem his que ſunt ad finem
Finis in opabilib⁹ eſt ſicut principium in ſpeculabilib⁹
Commentator   Forme accñtalis dñr ipſe forme artifi
ciales in ſubſtantijs materialibus.
Anima hũana ẽ media inter formas naturales ꝛ abſtractas.
Qui dicit naturam non agere ꝓpter finem tollit ſolicitudinez
dei circa illa inferiora.

Sequũtur autoritates. iij. libri phiſicorũ ariſto.

Ignorato motu neceſſe eſt ignorare naturam
Omnis mot⁹ fit in loco ꝛ in tẽpe   ꝯpit act⁹ ꝛ potẽtia
Tot ſunt ſpẽs motus quot ſunt ſpẽs entis.   In quolibʒ re
Motus eſt actus entis in potentia ſm qđ in potentia
Omne mouens naturale in mouendo mouetur
Actio ꝛ paſſio ſunt vnus motus ꝛ in paſſo ſicut in ſubiecto
Quodcũq̃ꝫ fit neceſſe eſt accipere finem
In perpetuis non differunt eſſe ꝛ poſſe
Nullũ corp⁹ ẽ actu infinitũ.   Infinitũ ſm qđ hmõi ẽ ignotũ
Vnũquodq̃ꝫ reſoluitur in id ex quo ꝯponitur.
Idem eſt motus totius et partis

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf